

باباتاهیری همه دانی

ژیان و بهر همه کانی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی



زنجیره‌ی پوښبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ به‌زدین

سه‌زنوسه‌ر: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولێر

باباتاهیری همهدانی

ژیان و بهره‌می

وهرگیران و دارپشته‌وه و ئاماده‌کردنی:

ئهمه‌د تاقانه

ناوی کتیب: باباتاھیری ھمەدانی - ژیان و بەرھەمی
وەرگیژان و دارپشتنەوہ و ئامادەکردنی: ئەحمەد تاقانە
بلاوکراوہی ئاراس - ژمارە: ۵۶۷
دەرھینانی ھونەریی ناوہوہ: ئاراس ئەکرەم
دەرھینانی بەرگ: ھەمید پەزا ئازموودە
ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل
سەرپەرشتیی چاپ: ئاورپەحمانی حاجی مەحموود
چاپی یەکەم، ھەولێر - ۲۰۰۷
لە کتیبخانەیی گشتیی ھەولێر ژمارە (۴۴۹) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوہتی

پيشه‌گارى

كۆتايييه‌كانى سالانى شەست لە بەغدا قوتابىي كۆليژ بووم.. من وەكو كەركووكى لە ناوچەي مەيداندا، لە چايخانەي كەركووكى (عومش قەيتەوان) دادەنيستم.. بارودۆخك هاتە كايەوه، چايخانەكەيان داخست و بەرامبەر ناوچەي حەيدەرخانە كە ئەويش دوور نيبە لە مەيدان، شويئىكى دوو سى دووكانىيان گرت و كرديانەوه چايخانەي كەركووك كە لەژير تەلارى ئوتىلى ھەوليئردا بوو.. منيش (گواستمەوه) ئەوي.

ئەم چايخانەيەيان بەوهي كە لەژير ئوتىلى ھەوليئردا بوو، ھەوليئريه‌كانيشى لى دادەنيشتن.

ئەوئەندەي پى نەچوو (عومش) چوووه شويئە كۆنەكەي خوى لە مەيدان و... (عومەر) ناويكى ھەوليئري چايخانەكەي گرت و كرديه چايخانەي ھەوليئر.

بەوهي كە لەو چايخانەيەدا كۆمەلئك نووسەر و ھونەرمنەند و قوتابىي لاي ھەوليئري و ھەنديكى سليمانى و كەركووكيشم ناسى كە زۆريەيان كورد بوون... لە هاتوچۆي ئەو چايخانەيەي ھەوليئرە بەردەوام بووم.

ئەوئەندەي پى نەچوو، مامۆستا محەمەد توفيق وردى - ي خودا لىي خوشبوومان ناسى كە ھەر لەنزيكى ئەويۆه لە چايخانەي (پەرلەمان)

دادەنىشت... وردە وردە چايخانىە پەرلەمانى بەرامبەر مزگەوتى
حەيدەر خانە بوو بارەگاي ھەمىشە ييمان.

مامۇستا وردى باسى ئەدەب و پۇشنىبىرى و فۇلكلورى كوردى بۇ
دەكردين و كتيب و نامىلكەى بۇ دەھىناين و يارمەتتى پۇشنىبىرى
دەداين... بوو بوو سەرچاويەكى باشى ئەوسا بۇ ئىمەمانان.

سالى ۱۹۶۹ ديوانىكى رازاوي جوانى باباتاھىرى ھەمەدانىم دەست
كەوت، (وھىد دستگردى) دەقەكانى راست كەردبوو ھە بە خەتى (جواد
شريفى)ى خۇشنىووس نووسراو تەو ھە لەلايەن (محمد تجويدى) شەو ھە
تابلووى رەنگا و رەنگ و ھىلكارىي نايابى بۇ كراوھ. ئىستاش ئەو چاپەم
ھەر لەلايە... بەلام شتىكى واى لى تىنە دەگەيشتم.

مامۇستا وردى شتىكى لى دەزانى.. بۇيە ئەوسا كەسى لەو باشترم شك
نەدەبرد.. ھەموو پۇژى ديوانەكەم دەبردو لەتەك مامۇستاو دادەنىشتم و
ھەر پۇژو ھەندىكى بۇ لىكەدامەوھ.. دواتر بۇم دەركەوت كە ئەويش
شتىكى زورى لى نەدەزانى.. بەلام بۇ ئەوساى من شتىكى گەلىك باش و
گەرەبوو.

ھەموو پۇژىك دەچومەوھ... واى لى ھات.. ھەر لە دورەوھە منى
دەبىنى، دەگوت: ئەو ھەمەد تاقانە بەخووى و ديوانەكەى باباتاھىرەوھ
ھات.

لەوساوھ پەيوەندىم بەديوانى باباتاھىرەوھ پەيدا كەردو دواترىش
چەندىن سەرچاويە دىكەو.. تا ئىستاش ھەر حەزەكەم نەيىنى دىكەى
ناو دەقەكانى تىبگەم و بياندۆزمەوھو بۇم روتتر بىتەوھ.

كۆتايىسى سالى پار (۲۰۰۵) و ئەم سالى، ئارەزووى داپشتنەوھى
چوارىنەكانى باباتاھىرم بۇ شىوھى كرمانجى باشورم لەلا پەيدا بوو.

ئەلن، ھو، لە كتيبي «خەمەكانى باباتاهير»^(۲) كە سالى ۱۹۰۲ ى.ز. بلاوكراوھتەو، ھەروھە ئەم كتيبه وەرگيپرانىكى ھونراوھى ديكەى چوارينهكانى تيدايه كە خاتوو «ئيليزابيث كورتيس برنتون» نووسيونى.^{(۳)(۴)}

ماموستا عەلى بەرزنجى لە نووسينيكيديا باسى ئوھ دەكا كە: د. حوزوور ئەحمەد سەليم «د. حضور أحمد سليم» ى ماموستاى زمان و ئەدەبىياتى فارسى لە زانكووى (سند) ى پاكستان - ۳۰۰ چوارينهى باباتاهيرى بۆ زمانى ئوردوو وەرگيپراوھ. ھەروھە (ع. بەرزنجى) نمونەى چوارينهيهكى بەئوردووى كراوى لەگەل لورپيهكهيدا داناوھ كە ليڤرەدا دەقاودەق وەك لە گوڤارى بەياندا بلاوكراونەتەوھ بلاويان دەكەمەوھ:

لوپى

دلى دىرم چو مرغ پاشكسته
چو كشتى بر لب دريا نشسته
همه گویند: طاهر تار بنواز
صدا چون میدهد تار شكسته

ئوردووى

ھى مپل مرغ پابسته دلزار
لب دريا پھيا كشتى بيكار
سبھى كھتى ھينى طاهر ساز كو چھير
كھين بجتى بهى ھين ئوئى ھوتى تار^(۵)

محەمەد بەدرى - ى شاعيرى ناسراوى كورد، كوّمەلّيك چوارينهى

باباتاھیری ھەر بە شیعەر وەرگێراووتە سەر زمانی (عەرەبی) و لە نامیلکە یە کدا بلأوی کردوونەتەوہ.^(٦)

ھەر وھا مامۆستا ئەحمەد دلزار - ی شاعیری ناسراوی کوردیش، ھەفتا و ھوت چوارینە ی باباتاھیری بە سۆرانی (کرمانجی خواروو) داپشتووہتەوہ، لە پێشەکی نامیلکە کەیدا (گەنجینە)، دەلی: «چوارینەکانی باباتاھیر لە سەر یە کیش ھەلبەستراون کەوا کیشی (وافر) ھ...» لە کاتیکدا راستییە کە ی کیشی (ھەزج - ی شەشبارە ی لی لا براوہ = الھزج المسدس المحذوف)^(٧)، ھەر وھا مامۆستا دلزار دەلی: (بەلام من ھەموویانم لە سەر ھەمان کیش نەگۆریوہ، بە لکو تەنیا سی و نو چوارینەکانی پێشەوہم لە سەر ھەمان کیش ھیشتوتەوہ... سی و شەشی ناوہ راستیشم لە سەر جوړیک لە جوړەکانی مەدید (مدید) گۆریوہ، کە فەردی مەولەوی و زۆریە ی شیعری کوردی بەم کیشە ھونراونەتەوہ)^(٨). بەلام کیشی مەدید کیشیکی عەروزیی عەرەبییە، لە کاتیکدا ئەم کیشە ی مامۆستا باسی لیوہ دەکا و مەولەوی و شاعیری کوردی دیکە بەو کیشەیان شیعەر ھونیوہتەوہ، کیشی بڕگەیی (٥ + ٥) ھ، کە کیشی (سیلاب) ی خۆمالیی پی دەگوتری.

پیرەمێردی شاعیریش چەند چوارینیکی باباتاھیری بە کرمانجی خواروو داپشتووہتەوہ، ئومید ئاشنا لە کتیبی (پیرەمێرد و پێداچوونەوہیەکی نوێ بە ژیان و بەرھەمەکانیدا) باسی ئەم بابەتە دەکات و وای دادەنی کە پیرەمێرد (شەش) چوارینە ی کردوہتە کرمانجی خواروو و شەش چوارینە داپشتنەوہ کە ی پیرەمێردیشی داناوہ و لە پەراویزیشدا ئاماژە ی بو ئەوہ کردوہ کە لە ژمارە /٦٠٣ ی سالی ١٩٤٠ ی رۆژنامە ی (ژین) ھوہ وەرگرتوہ^(٩). من ئەو ژمارە ی (ژین) ھم دەست نەکەوت تا لی دنیابم.. ئەمە بۆیە دەلیم چونکە لە رۆژنامە ی (برایی) دا وتاریک بلأوکراوہتەوہ، بی ئەوہ ی ناوی نووسەرە کە ی لە سەر بی، نووسەر

له كۆتايى وتارەكەيدا دەلّ: (پيرەمىردى مەزن ھەندىك له ھەلبەستەكانى بابەتاھىرى گۆرپووتە سەر شىوھى سۆرانى «ناوچەى سلىمانى»، وا له خوارەو ھەلبەستەكان بەشىوھى «لورپى» و بەشىوھى سلىمانى، ھەردووك پيشكەش ئەكەين...)، پىنج چوارىن لەگەل گۆرپىنەو ھەكەياندا بلاوكراتەو، سەرنجى ئەو ھەمان رادەكيشى كە چوارىنى پىنجەمىيان لەگەل ئەو شەش چوارىنانەدا نىيە كە (ئومىد ئاشنا) بلاوى كردوونەتەو كە ئەمەى خوارەو ھەى:

لورپى

مەگەر شىر و پلىنگى ئەى دل ئەى دل
بەموو دايم بە جەنگى ئەى دل ئەى دل
ئەگەر دەستەم رەسەد خوونەت بريجەم
بوينەم تا چ رەنگى ئەى دل ئەى دل

سۆرانى

مەگەر شىر و پلىنگى ئەى دل ئەى دل
لەگەل من وا بە جەنگى ئەى دل ئەى دل
ئەگەر دەستم كەوى خوینت ئەپژم
ئەگەر تا چ رەنگى ئەى دل ئەى دل! (۱۰)

ھەر و ھا د. عىزەددىن مستەفا رەسوول (۲۷) چوارىنەى دارپشتووتەو ھەى. (۱۵) چوارىنەى ئەمانە بەكيشى شىعرەكانى باباتاھىرن.. بەلام د. عىزەددىن ھەندىك سەربەستانە كيشەكەى بەكارھىناو ھەى بە تەواوى پابەندى كيشەكە نەبوو ھەى. ئەوانى دىكەشى بە كيشى (سىلاب) ى دە برگەىى (۵ + ۵) دارپشتووتەو (۱۱).

پهراویز و سهراچاوهکان:

(۱) پروانه وتاری «ئویار Huart» له گوڤاری شاهه‌نشاہی ئاسیایی. سالی ۱۸۸۵.
(براون)

Journal Asiatique, Nov _ Dis, 1885 (Ser.VIII, vol.6)

(2) Lament of Baba Tahir, by Mr. Eduard Heron Allen

(Guaritch -1902).

(۳) ناوی ئەم خاتوونه به ئینگلیزی بهم جوړه‌یه:

Mrs. Elizabeth Curtis Brenton.

(۴) پروانه لاپه‌ره (۳۲۲ - ۳۲۳) ی کتیبی:

تاریخ الادب في ايران - من الفردوسي الى السعدي - تأليف المستشرق الكبير
ادوارد جرانفیل براون [الاستاذ بجامعة كامبردج سابقاً]، نقله الى العربية الدكتور
ابراهيم أمين الشواربي [استاذ اللغات الشرقية بجامعة إبراهيم] بأذن وترخيص
دار طباعة جامعة كامبردج بانجلترا - ۱۳۷۳هـ - ۱۹۵۴م - مطبعة السعادة
بمصر.

هروهكو زانراویشه، ئەمه بهرگی دووهمی کتیبه بهرزه‌که‌ی (براون)ه که بهو ناوهوه
له چوار بهرگی نایابدا چاپ کراوه.

(۵) عهلی بهرنجی - چوارینه‌کانی باباتاهیر به زمانی ئوردوو - گوڤاری بهیان -
ژماره/۱۹۵ - سالی ۲۰۰۲ - ل/۲۸-۲۹.

- ماموستا عهلی بهرنجی پیی راگه‌یاندم که وتاره‌که وه‌رگیزان بووه له وتاریکی
ماموستا جه‌لال زهنگابادی - په‌وه، که شوین و کاتی بلاوکردنه‌وه‌ی زهنگابادی -
ی له‌بیر نه‌ماوه. له چاپی گوڤاری ناوبراودا ئەم زانیاری‌بیانه له وتاره‌که
که‌وتوه.

(۶) پروانه: محمد البدری - رباعیات

(۷) پروانه:

أ - براون: ده‌لی: چوارینه‌کانی باباتاهیر له‌گه‌ل گه‌لێک لهو چوارینه‌نه‌ریکه، که به شیوه

زمانیکی تایبەتی نووسراوه و شوینپی کیشە زانراوهکانی چوارینەکانیان
هەلنەگرتوو، بەلکو بەکیشی هەزەجی شەشبارەى لى لابران (الھزج المسدس
المحذوف) نووسراوه کە هەر دێرە بە شەش جار مەفاعیلین (مفاعیلین) نووسراوه،
بەلام سێیەم و شەشەمیان برگەى لى لابران بووئە مەفاعیل (مفاعل) یان
بووئە فەعوولون (فعلون)... بروانە: تاریخ الأدب فی ایران - ج/۲ - ص/۳۲۳.

ب - بروانە: ئەو وتارەى لەبارەى باباتاهیرەوہ لە (ئەنسکلۆپیدیای ئیسلامی) یەوہ
وہرگێراوہو هەر لەم کتیبەى بەردەستتاندا یە بلأوکراوہتەوہ.

ج - کامل حسن بصیر - پیشەکیی (گەنجینە) لاپەرە/۹.

(۸) لاپەرە (۲۳-۲۴) ی گەنجینە.

گەنجینە (بەشیکە لە چوارینەکانی باباتاهیری هەمەدانى) - دلزار (ئەحمەد دلزار)
کردوو یە بە سۆرانى - لە بلأوکراوہکانى رۆژنامەى (ئازادى) - چاپخانەى
«الوفاء» (شوینى چاپى دیار نییە) - ۱۹۶۰.

(۹) ئومید ئاشنا - پیرەمێردو پێداچوونەوہیەکی نوێ بە ژیان و بەرھەمەکانى - بەرگی
دووہم - بلأوکراوہکانى دەزگای چاپ و بلأوکردنەوہى ئاراس - چاپى یەکەم -
چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە - هەولێر - ۲۰۰۱ - لاپەرە (۳۱۹-۳۲۱).

(۱۰) رۆژنامەى براى - پاشکۆى رۆژنامەى (التأخى) - ئۆرگانى پارتى دیموکراتى
کوردستان - ژمارە (۳۲۹) ی رۆژى شەممۆ (۳-۸-۱۹۶۸).

(۱۱) د. عیززەددین مستەفا پەسوول - لە چوارینەکانى بابەتایەرى عوریان - گوڤارى
بەیان - ژمارە (۱۶۰) ی تشرینى یەکەمى ۱۹۸۹ - ل/۳۸-۴۰.

- هەرۆهەا د. عیززەددین هەر لەم وتارەیدا دەلی: پێشتر: پیرەمێرد، عەلى کەمال
باپیر (کەمالى)، دلزار، مەلا محەمەدى غەزالی و پازى و رەنگە کەسانى تریش
هەبن کە دایانرشتبەوہ.. تاد.

باباتاھیری "عوریاں"

(۹۳۸ء-۱۰۱۰ء)

باباتاھیر شاعیریکی سو فییہ، شاعرہکانی به شیوہیہکی ناوچہیی
نوسوہ، به پیی قسہی رہزا قولی خان (سہدہی نوزدہ)، بیئوہی ناماژہ
بو سہرچاوه بکا، باباتاھیر له سہروبهندی فہرمانرہوایی دہیلہمی
(دہیلہمیہکان) دا ژیاوهو سالی ۱۰۱۰ی زایین (۴۰۱ی کوچی)، کوچی
دوایی کردوہ، پارچہ شاعیریکی پر له مہتل و نہینی ہہیہ دہلی:

مو آن بحر م کہ در ظرف آمدستم

مو آن نقطہ کہ در حرف آمدستم

بہر ألفی الف قد - ی بر آیو

الف قدم کہ در ألف آمدستم

واتہ: من ئو بہر (دہریا - دریا) یہم کہ لہناو زہر (کاسہ) یہکدا
ہاتووم، من ئو نوقتہ (خال) ہم لہجیی خویدا، لہسہر پیتیکی تایبہتدا
دانراوم، بہ ہہر ئلف (ہزار سال) ئک ئلف قہد (بہژن و بالا ریکوپیکی
لہ پیتی ئلف چو) یہک دیتہ گوڑی، من ئو ئلف قہدم کہ لہ ئلف
(ہزار سالہ) ہاتووم... مہدی خان لہ Jasb (واتہ: گوٹاری کومہلہی
شاہہنشایی ئاسیایی لہ بہنگال) دا، چوارینہکہی بہ شیوہیہکی
سہرنجکیش روون کردوہتہوہو کہ: پیتہکانی دستہواژہی (الف قد)

به پيئي ژماره‌ی ئه‌بجهدی ده‌کاته (۲۱۵)، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی پیته‌کانی (بحر)ی عه‌ره‌بی و (دریا)ی هاوواتاکه‌یه‌تی له‌ کوردی و فارسیدا، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده‌ی پیته‌کانی وشه‌ی (طاهر)ن که ناوی شاعیر خۆیه‌تی، که ژماره‌ی پیته‌کانی ده‌سته‌واژه‌ی - ألف قد (۲۱۵) له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی وشه‌ی ألف (۱۱۱) دا کۆبکریته‌وه، ده‌کاته (۳۲۶) ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی ژماره‌ی پیته‌کانی وشه‌ی (هه‌زار - هزار)ی کوردی و فارسییه‌ که وشه‌که‌ به‌ رینووسی کۆن پیته‌کانی (هی، زی، ئه‌لف، پ)ن.

به‌مجۆره، که ده‌سته‌واژه‌ی (ألف قد) ده‌خريته‌ سه‌ر (ألف)، ده‌رئه‌نجام میژووی له‌دايک بوونی باباتاهیر ده‌رده‌چی واته (۳۲۶)، به‌مجۆره‌ش رپی تی ده‌چی شاعیر تا سالی (۶۰۱)ی کۆچی ژیاپی.

سه‌ره‌پای ئه‌م روونکردنه‌وه هونه‌روه‌رانه‌یه، راستی له‌باره‌ی باباتاهیره‌وه هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌میڤی که، تاکه سه‌رچاوه‌یه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌قیه‌ له‌ کتییی راحه‌توسودوور (راحه‌ الصدور) دایه (۱۲۰۴ = ۶۰۱، زنجیره‌ یادداشته‌کانی جیب، لاپه‌ره/ ۹۸ و لاپه‌ره‌کانی دواتر)، نووسه‌ری کتییه‌که که بیستوویه‌تی که توغرول (طغرل)ی سولتانی سه‌لجوقیه‌کان، کاتیک چووته‌ شاری هه‌مه‌دان (۱۰۵۵ - ۶۴۷)، باباتاهیر گوتاریکی به‌م شیویه‌ی ئاراسته‌ کردووه: «ئهی تورک به‌رامبه‌ر موسلمانان نیازی چیت هه‌یه‌ بیکه‌یت؟» هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی بیستووه‌ که قسه‌که‌ی باباتاهیر کاریکی گه‌وره‌ی له‌ سولتان کردووه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌م ده‌قه، کۆچی دوایی باباتاهیر ده‌خاته‌ دوای سالی (۶۴۷)، به‌لام ئه‌م سه‌رنجه، دژایه‌تی پیکناهیڤی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شاعیر له‌ سه‌رده‌می (کاکویی)یه‌ خزمه‌ ده‌یله‌مییه‌کانیدا، واته له‌ ماوه‌ی فه‌رمانه‌روایی ئه‌مان و بووه‌یه‌یه‌کاندا ژیاوه، ئه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌رواییان له‌ (هه‌مه‌دان) دا تا گه‌شته‌که‌ی (ئیبیراهیم ئینال) بو ئه‌وه‌ ناوه، درێژه‌ی بووه. که‌چی ئه‌وه‌ه‌والانه‌ی ده‌لی شاعیر له‌ سیداره‌دانی عه‌ینولقوزاتی هه‌مه‌دانی (عين القضاة الهمداني)ی دیوه‌ که

سالی (۵۳۳) مردوو، له بنه پرتو هه لیه ستراوه.

سه چاوه کان جاروبار باباتاهیر به هه مه دانی ناوده بهن (بروانه: دهستونوسی عه ره بیی ژماره / ۱۹۰۳ - سه ره نجام و هی دیکه - پاریس) و جاروباریش به (لوپی) ی ناوده بهن. به کاره یانی (لوپی) له جیاتی (لوپی) مروّف دهخاته گومانه وه، ئایا ئه م وشه یه په یوه ندییه کی دیکه به (باباتاهیر) وه ده نوینی جگه له زید و شوینی په روه رده بوونی؟! گومان له وه دا نییه که ئه و خاکه ی نیوان (هه مه دان) و (لوپستان) ئه وس پ بووه له دارستان، له (سه ده ی یازده هه مدا) و ده بی ئه وه ش به به چاوه وه بگیری که شاعیر له نیوانی ئه و دوو ده قه رده ا ژیاوه، هه روه ها له شاری خو پرهم ئاباد (خرم آباد) دا گه ره کی کمان به ناوی باباتاهیره وه به چاوه ده که وئ (بروانه: ئه موندس GJ گو قاری جوگرافیایی، حوزه یرانی ۱۹۲۲، لاپه ره / ۴۴۳).

ده رختنه وه ی په یوه ندی باباتاهیر به لوپستانه وه، له لایه نی بیروباوه ری (ئه هلی حه ق) وه مه به ستی خو ی هه یه، (بروانه دواتر) و ناوی چیای (ئه لوه ند) که به سه ر هه مه داندا ده پوانی، به زوری له چوارینه کانی باباتاهیردا ده رده که وئ (بروانه: دیوان - ژماره کانی - ۱۰۲، ۲۰۰، ۲۷۴) و هه روه ها گو پی باباتاهیر له سه ر گردیکی گچکه دایه له گه ره کی بونبازار (بن بازار) ی باکووری خو راوی شاره که و گو پی (فاتمه) ی مریدی راسته قینه ی و گو پی (میرزا عه لی نه قی - ی که وسه ری) (سه ده ی نو زده هه م) له نزیکه ئه م ئارامگه یه، گومه نیک هه یه و شیوه بیناسازییه که ی سه ر گو پره که ساده و ساکاره، شایه نی خاوه نه که ی نییه. له کتییی نوزه ته تولقو لوبوب (نزهة القلوب - ۷۴۰ / ۱۳۴۰) باسی ئه م گو پره کراوه (بروانه: SGM

زنجیره یادداشته کانی جیب. لاپه ره / ۷۵، بو وینه ی گو پره که، بروانه:

ئەو شادا كە شىۋەى باباتاھىر بە ھىچيانەو پەيوەست نىيە، كەچى
پىۋەندىي بە ھەمووشيانەو ھەيە، بۆيە پىۋىست ناكە باس لە نىزىكى ئەو
دەقە تازانەى چوارىنەكانى باباتاھىرە بەزمانى ئەدەبىيە فارسيەو
بكرى. لەلايەكى دىكەو، ئەو جىاوازيانەى خوارەو لە
تايبەتمەندىيەكانى شىۋەى لورپىيە.

نووم: ناو. دەستوم: دەستم. رەفتوم: رۆيشتم. دىر: دوور (بروانە: ۱۴ و
Huart – ديوان، ژ/۸۲).

رەگگەلى وەك: قاچ (ئاخاوتن)، كار (كاركردن) لە تايبەتمەندىيەكانى
زمانى كوردى و شىۋە ناوەندىيەكانن، ھەرەھا وشەگەلى وەك: (مى – كار
– وو) كاردەكا، (ئاي – وو) دىت. ئەو شىۋە گۆرانىيەمان بىردەخاتەو كە لە
خۆراواى دووردا قسەى پى دەكرى.

ھەرەھا ھەندىك تايبەتمەندىي دىكەش ھەن، وەك: (دىروم) لە ناوچەى
كازروون (شىراز و دەوروبەرى) دا دەبىنرى.

چوارىنەكان بە شىۋە تازەكانىانەو پىشتگىرىي لىكۆلىنەو
وردەكانى (Handak) دەكەن كە بۆمان دەردەخا، چەند شىۋەيەكيان تىدا
بە يەكدا چوون.

ئەو زاراوہى لەلايەن (ھووارت – ۱۸۸۵) ھو لەبارەى زمانى
باباتاھىرەو پىشنىياز كراو كە پىشنىارى كردووە ناوى (پەھلەوىي
ئىسلامى) ى لى بنرى، لەلايەن زانايانەو پىشتگىرىي لى نەكراو.

كىشى شىعەرىي چوارىنەكانى باباتاھىر (ھەرەھا غەزەلەكانىشى) ھەر
كوتومت ھەزەجى شەشجارەى لى لا براو (الھزج المسدس المحذوف // ب
- - / ب - - / ب - -)، بەم ھۆيەو مۆركى تازەى پارچە شىعەركانى
باباتاھىر پى بەو دەدا لەجىاتى چوارىن (رباعى) پى بگوترى
(دوويەيت)، چونكە وشەى روباى (الرباعى) تايبەتە بە ھەزەجى

چىيى (ئەلۋەند) و (مەيمەند؟) و ھى دىكەش لە چوارىنە نوپىيەكاندا ھاتوۋە.

لەگەل ئەۋەشدا كە گوتنەۋەي ئەم ناۋانە بەشپوۋەيەكى زىادەپۇيانە دووبارە كراۋتەۋە، ئەمەش كەسايەتتىى باباتاهىر دەچەسپىنى و لەگەل سەختىيى لاسايىكردەنەۋەي دەربىرپىنەكانى شپوۋە زمانە ناۋچەبىيەكانى شپوۋە زمانى باباتاهىرىشدا، ئەم چوارىنەنە ۋەك بەلگەي سەلماندىن بەكار دەھىنرىن.

دۇزى راستى و ناراستىيى پارچە شىعەرەكانى باباتاهىر، بەو شپوۋەيەي لەگەل عومەرى خەييام - دا دەكرى، بىگومان دەبىتتە بابەتتىكى لىكۆلپىنەۋە. (ژۆكۆفسكى) دەلى: ديوانى مەلا موخەممەد-ى سۇفىيى مازەندەرانى.. دەۋرۋبەرى سەدەي يانزدەھەم - پىش چەند پارچە شىعەرئىكى باباتاهىرى تىدايە و (مخەمەد شاترى) شاعىرى ھەمەدانى - ش گوتوۋىتەي گوايە خۆي نووسەرى گەلئىك پارچە شىعەرە بەشپوۋەي كوردىيى (پەھلەۋى) كە ۋەك دەلى، دەدرىنە پال باباتاهىر (بىروانە: ديوان - ل / ۲۱).

بابەتەكانى شىعەر لەلای باباتاهىر لەدەرەتانىكى تەسكدايە، بەلام شاعىر ناسنامەيەكى تايبەت بەخۆي ھەيە، ئەگەر ئەو (۵۹) پارچە شىعەرە شى بکەينەۋە كە لەلایەن (ھوۋارت) ھوۋە بلأۋكراۋتەۋەۋە بەنمۋنەمان ھىناۋنەتەۋە، ھەر ۋەك ۋاش بوۋە، وئىنەكىشانى ھىلئىكى جياكەرەۋە لە نىۋان خۇشەۋىستىيى سۇفىيانە و خۇشەۋىستىيى دنيايىدا گەلئىك زەخمەتە.

(۳۴) پارچەيان، رېك بەم دوو جۆرە شىعەرە لىرىكىيە پۇلئىن دەكرى و دوو پارچەشيان بۇ سوپاس و پەسنى خوداى گەرەۋە ئەۋانى دىكە، مۇركى كەسايەتى و خودىيان پىۋەيەۋە باس لە ژيانى دەربەدەرى و سۇفىيەتتىى باباتاهىر دەكەن، ھەرۋەھا باس لەۋە دەكەن كە زەۋىيى كىردوۋەتە سەرىنى كاتى نووستن و ھەمىشە لە نىگەرانى و دوور لە

حهسانهوه، ژيانی بهسهبردووه.

(پارچهکانی ۶، ۷، ۱۴، ۲۸) و بیرکردنهوهو پهژاره یهخه‌ی بهرنادهن و تاکه پشکووتووی ناو دلی، (گول)یکه و ههروه‌ها تهنانهت خوشییهکانی بههاریش شادیی پی نابهخشن (۳۴، ۳۵، ۴۷، ۵۴). باباتاهیر بهفلسفه‌ی سوفیگه‌رییهوه په‌یوه‌سته. دان به هه‌له‌کانی خویدا دهنی، تکا ده‌کاو ده‌پارپته‌وهو داوای لی‌بوردن ده‌کا، ئەو عاشقی گۆرانیه، وای ده‌بینی که گرفتی نیگه‌رانیی به گۆرانی گوتن نه‌بی یه‌کلا نابیتته‌وه: (۱، ۱۳، ۴۵، ۵۰، ۵۸)، ئەم لی‌دووانه مروّفانه‌یه له‌لای باباتاهیر به‌رچاو ده‌که‌وی، ئەو به ئاسانی ناتوانی چاو و دلی به‌رامبه‌ر جیهان دابخا، دلّه یاخییه‌که‌ی تاسه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی هه‌یه بو تاکه ساتیکیش جیی ناهیلی، شاعیر وهك شیت هاوار ده‌کا:

مه‌گه‌ر شیرو پوله‌نگی ئەی دل ئەی دل
بموو دایم بجه‌نگی ئەی دل ئەی دل
ئه‌گه‌ر ده‌ستوم په‌سه‌د خوننت بریجم
بوینوم تا چه په‌نگی ئەی دل ئەی دل
(۳، ۸، ۹، ۲۶، ۳۶، ۴۲).

ناسنامه‌ی ئەده‌بیی باباتاهیر:

که‌سایه‌تی باباتاهیر هاودژییه‌کی گه‌وره له‌گه‌ل که‌سایه‌تی عومه‌ری خه‌ییام (۵۱۷ ی کوچی = ۱۱۲۳ ی زابین مردووه) ده‌رده‌خا. به‌رامبه‌ر ئەو گۆرانکاره‌ییانه‌ی به‌هۆی مردنه‌وه، لای عومه‌ری خه‌ییامدا پرووده‌داو هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر بیروکه‌ی (به‌ختویستی Medonizm) دا به‌بی جوولّه و ده‌سته‌وسان ناوه‌ستی. عومه‌ری خه‌ییام دوور له‌ په‌وتی سوفیانه‌یه ده‌مین، که له‌لای باباتاهیر هه‌یه. ئەو لایه‌نانه‌ی مروّف شاد

دهكا، لای باباتاھیر ئه وههست و نهسته نوپووهوهیهه كه هیشتا نهبووته دیلی داب و نهړیتی سوڤییهتی. ئه و سادهیییه له خهیاڵ و پرونیی زمانیدا ههیه كه تام و بوئی شارهكهی پاراستووه. (فیتز جیرالد) یكى نوئ لهوانهیه باباتاھیر بكاته رهقیبیکى شایستهی عومهری خهییام.

سوڤییه تی:

لهكاتی لیكۆلینه وهیدا لهبارهی باباتاھیرهوه، ئه و سوڤییهانی (ژۆكۆفسكى) بینیونی، گوتبوویان باباتاھیر چه ند نامیلکهیهکی میتافیزیکی نووسیوه: (بروانه: رهزا قولی خان) كهچی ئه و لیكۆلینهوانه له (ئۆكسفۆرد) و (پاریس - bibl - nat) ی ئه و روپادا لهبارهی پارچه شیعرهکانی باباتاھیرهوه ئه نجام دراون، دواى تیبنییهکانی (Ethe) و (بلوکیت) زانراون. ئه لکه لیماتولقیسار (الكلمات القصار) له لایهن (ئهرمهغان) هوه بلا و کرایه وه، ئه م نامیلکهیه کراوته (۲۳) بابهت كه له (۳۶۸) پارچهی گچکه پیکهاتوووه بابهتهکانی: زانست و زانیاری (العلم والمعرفه)، سرووش و ژیربینی (الألهام والفراسه)، ئاوهزو دهروون - خود (العقل والنفس)، دنیاو دوا رۆژ (الدنيا والعقبی)، بیستن - سهماو یادکردنه وهی خودا (السماع والذکر)، دلسوژی و دوور په ریژی (الاخلاص والاعتکاف)... الخ (*).

نمونهی هه ندیک له م پارچه گچکانه: ژماره/۸۶: زانیی راسته قینه (علم الیقین)، ئه و پيشبینیه به دیهاتوووهی دواى گه یینه به زانیی بیگومان. ژماره/۹۶: وهجد: بزربوونی زانیارییهکانی بوونه وهران و بوونی بزربو. ژماره/۳۶۸: ئه وهی دهبینی کۆست له لای خودا وه دی، بیه یزو بیدهسه لات دهبی. ژماره/۳۰۰: به نه زانی کوزراو هه رگیز نه ژیاوه، کوزراوی به خودا په رستیش نه مره و نامری. بلا و بوونه وهی (الكلمات

باباتاھیری چاك

ھەرۋەكولە باسى گەلېك لە شاعىرە سۆفییەكاندا گوتراو، ۋەكو (عەتتار و جەلالوددینی رۆمى و حافىز) لەبارەى ژيان و كارپەسندیى باباتاھىرىش گوتراو ۋە كارپەسندییەكى زۆرى باس دەكرى، ۋەكو باسپش كراو، رۆژىكىان باباتاھىر لە قوتابىيانى قوتابخانەى ھەمەدان پرسى، ئەركى خویندى زانست چىيە؟ قوتابىيەكانىش بەتیزەو پېشنىارى بۇ دەكەن، شەوئىكى زستان لەناو بەفراوى ھەوزى مزگەوتدا بەسەر بەرى، باباتاھىرىش زۆر بە وردى ئەو پېشنىارە جىبەجى دەكا، رۆژى دواتر باباتاھىر خۆى بىنى كە بە پروناكىى زانست پروناك بووئەو ھاوار دەكا (ئىوارە كورد بووم و بەيانى عەرەب) كە ئامازىيە بۇ قوول بوونەو ھى لە زانستە ئىسلامىيە عەرەبىيەكان، ئەم باسە كارپەسندیيە لەلايەن (ژۆكۆفسكى) يەو لە تاران و لەلايەن (بووشىر) یشەو، سەلمىئراو، ئەمەشيان ئەو يە كە (ھاروون ئەلن) سوودى لى ۋەرگرتوو ۋە پروداو كەش لە ھەمەداندا بەناوبانگە (پروانە: ديوان - پېشەكى - ل/ ۱۷ و دەستنووسەكانى ھەمەدان) كە ئەم دەستەواژە عەرەبىيە لە پېشەكى فەتواى جەلالوددینی رۆمى - شدا ھەيە و تېيدا دەدرىتە پال باپىرەى (ئىبن ئەخى توركى رۆمى) ى سۆفى، بەلام كتیبى نەفەحاتولئونس (نفحات الانس) ى جامى (بلاوكەرەو: ناسسوليس - ل/ ۳۶۲ و دواتر)، رستەكە دەداتە پال ئەبولعەلاى بابوونى و لە كارپەسندیيە ئايىنىيەكانى دىكە، كە پرسىارىكى ماتماتىكى لى پرسرا بوو لەبارەى ئەندازىارىيەو (علم الهيئة)، ئەمىش بە نووكە پەنجەى پى وینەى كېشاو... تاد (ژۆكۆفسكى، ھاروون ئەلن، لىزىنسكى، پېشەكى ديوان و دەستنووسەكانى ھووارت). كۆبىنو پېشتر ئاگادار بوو ۋە

(Trois ans en Asie Paris, ۱۸۵۹, ۳۴۴/ل)

كە لاينگرانى (ئەھلى حەق) لەو برۋايەدان كە شىعەرى شاعىرە سۆفییە

ناسراوهكان، بهتايبهتي ئهو شاعيرانه‌ي به‌شيوه‌ي لورپيان نووسيوه... باباتاهير و (بيبي فاطمه) ي خوشكى... تاد. ئه‌وانه‌ي به‌شيوه‌يه‌كي نائاسايي لاسايي شيعره‌كانيان ده‌كړي.. كه پږزي زورپيان لي ده‌گيري و ناويان به‌رز ده‌كړيته‌وه.

دوژينه‌وه‌ي كتيبي (سهره‌نجام) كتيبي پږيازي (ئه‌هلي حهق)، توانيوه‌تي به‌شيوه‌يه‌كي چه‌سپاو باباتاهير له جبي راسته‌قينه‌ي خويدا دابني له‌ناو بيرو باوه‌ري ئه‌م پږيازه‌دا.

ئه‌هلي حهق برپوايان به‌هوت ديارده، يان (دوڼاي دوڼ- تناسخ) ي خودايه‌تي هه‌يه، ئه‌وه‌ش: يه‌كه‌م: خودايه‌ك به‌ر له هه‌ميشه‌يي (ما قبل الأبدية). دووه‌م: ئيمام‌ه‌لي. سږيه‌م: باباخوشين. چواره‌م: سولتان ئيسحاق (سوهاك). هه‌موو ئه‌م دياردانه‌ش يه‌ك كاريان پي سپږردراوه، سهرباري په‌يوه‌نديي به‌چوار فريشته. كه‌واته باباتاهير فريشته‌يه‌كه له فريشته‌كاني باباخوشين و ويڼه‌كه‌ي به‌ويڼه‌ي (عزرائيل و نوسه‌ير) داده‌نري. ئه‌م قوڼاخه‌ سوږفويه‌ش كه به‌رامبه‌ر خولي باباخوشين-ه، زانياري (المعرفة) پي‌كده‌هيني. پروداوه‌كاني ئه‌م ده‌وله‌ته‌ش له لورستان و هه‌مه‌داندايه.

كتيبي سهره‌نجام باسي سولتاني جيهان و سهرداني ته‌كيه‌ي باباتاهير له هه‌مه‌دان، مه‌به‌ستيش له سولتاني جيهان (باباخوشين)ه. به‌لام ئه‌م كاريه‌سندييه، وا دياره له سروشتي ئه‌و گيږانه‌وه‌يه‌وه وه‌رگيراوه، له‌باري (توغرول)ه‌وه كه له (راچه‌توس سودوور)دا باس كراوه و (گيږانه‌وه‌يه‌كي لاواز) يش باباتاهير و فاطمه ليره..لوره!) ده‌داته پال تايه‌فه‌ي (به‌ره‌شاهي)ي سهر به‌گوران! (فاطمه لوره)ش كه له‌خزمه‌تي باباتاهيردا بووه، به‌يه‌ك جه‌م خواردني (چاربه‌ك) له‌شكري سولتاني هه‌ر هه‌موو تير كرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه سولتان (مه‌به‌ست توغرول-ي سولتاني سه‌لجووقيانه)، بوږاكيشاني دوستانه‌تي و دلي باباتاهير، به‌هه‌موو

گهنجینهی دنیا، باباتاهیر ته نیا مه بهستی جوانیی سولتان بووه. فاتمهش دهیهوی شوینپی سولتان ههلبگری، سهری دهخاته سه رانی و گیان دهسپیری، له بهر له ناوچوونی فاتمهش، سولتان دلی باباتاهیر ده داته وهو بهلینی به فاتمه گه یینی پوژی په سلان (حهشر)ی ده داتی، هه ره وهکو بهلینی به مهجنون و لهیلا داوه.

سی پارچهی ناتهواو، بهلام له شیوهی باباتاهیر چوو، ئاخراوته ناو نووسینی (بروانه: مینورسکی، ماتریالی ل / ۲۹-۳۳، ۹۹-۱۰۳ و لوزینسکی سوودی لهم زانیاریانه بینیه. ل / ۱۸-۲۵). ههروهه له دهقه نووسراوه که دا ههیه که (فاتمه لوره)ی بابهتی باس، له نزیك باباتاهیرهوه نیژراوه، پاسهوانانی گلکوی باباتاهیریش دهلین، فاتمهیهکی دیکه، هه ره لهو ناوه دا نیژراوه، دهبی تیکهلی یه کدی نه کرین. گابینو (أ.ف. و. جاکسن) یش ناوی خوشکی باباتاهیر دهردهخا که (بیبی فاتمه) یان (فاتمه لهیلا) یه. ههروهه (ئازاد ههمه دانی) (دیوان - ل / ۱۶-۲۱) ژنه شیردهری باباتاهیر (مامان) باس دهکاو په یوه ندیی نیوان باباتاهیره فاتمهش که به شیوهیهکی مه دهنی بووه باس دهکا، ئه وهش دهردهخاو پرسیارگه لیککی دیکه دهوروژینی. ئه وه پارچهیهی له پیشهکیی لیکولینه وه که دا هاتووه (ئلف - ئلف قهه)، به شیک له تاسهکانی باباتاهیر رهنگ ده داته وه.

سه رچاوه:

به رگی دووه می - ئه نسکلوییدیای ئیسلامی

چاپی تورکی - سی (لاتینی) سالی ۱۹۶۱ - ل / ۱۶۶ - ۱۷۰

(*) ئه مانه زاراوهی سو فیانن، دژواره بگورینه سه ر زمانیکی دیکه.. من لیره دا ته نیا بو که مۆکه یه ک نزیک خستنه وه یان له کوردی بهرام به ره که یانم داناوه.

چوارينه كان

سۆرانى - لوپى

۱

شهووی تاریک و سه‌نگستان و من مه‌ست
پیالهم کهوت له‌ده‌ستم، کهوت و نه‌شکه‌ست
نیگاداری به‌چاکی چاوی لی بوو!
ده‌نا سه‌د پیاله، بی وهی به‌رببی شکه‌ست

شو تاریک و سنگستان مو مست
قدح از دست مو افتادو نشکست
نگه‌دارنده اش نیکو نیگهداشت
وگر نه صد قدح نفتاده بشکست

۲

تو ناپرسی له‌یاری دل زامارت!
که وهل کیت برده سهر، باغ و به‌هارت
ئه‌تو له‌م ماوه‌دا له‌منت نه‌پرسی
له‌گهل کی بوو نزانم! سه‌روکارت

نمی پرسی زیار دلفگارت
که وا کیان گذشت باغ و به‌هارت
ته یاد مو در این مدت نکنی
ندانم واکیان بی سه‌روکارت

۳

دَلَّيْكُمْ هَس چو كِرپارى ئهوينى
بهوى وا گهرمه بازارى ئهوينى
جلى بچنم.. ئهوهندهى بهژنهكى دل
به پۆ دهردو.. به تان، تارى ئهوينى

دلى دىرم خرىدار محبت
كزاو گرم است بازار محبت
لباسى بافتم برقامت دل
زيود محنت و تار محبت

۴

بهوان خۆزگه، شهوانه تو دهبينن
قسان وهل تو دهكهن يا داده نيشن
ئهگهر دهستم نهگا بيم تو ببينم!
دهچم دا وان ببينم، تو دهبينن..

خوشا آنان كه هرشامان ته وينند
سخن واته كرن، واته نشينند
گرم دسرس نبى آيم ته وينم
بشم آنان بوينم كه ته وينند

۵

شەوی دی بوو که من گیانم بسووتی
له ئیخه‌م تا به‌دامانم بسووتی!
له‌به‌ر زه‌وقی دلّی یه‌ک سه‌وزه ره‌نگی
ده‌ترسم نه‌ک خوّم ئیمانم بسووتی

دگر شوشد که موجانم بسوزد
گریبان تا بدامونم بسوزد
برای خاطر یک سبز رنگی
همی ترسم که ایمونم بسوزد

۶

به‌وان خوژگه‌م که نازانن بخوینن
نه پیتیکی دهنوسن نه ده‌خوینن
وه‌کو مه‌جنوون له سارا داده‌نیشن
به‌کیودا ری ده‌که‌ن ئاسکان دوینن

خوشا آنونکه هر ازیر ندونند
نه حرفی وانویسند نه بخوندند
چو مجنون رونهند اندر بیابان
دراین کوه‌ها رون آهو چرونند

۷

شوانه‌م خه‌و له‌خاکی جیی گولان بوو
 گولم ده‌چنین، خه‌وی خوشم زیان بوو
 که دیتی باخه‌وان گول بوته دوستم
 هه‌زاران درکی بوگول پاسه‌وان بوو

شوانم خواب در مرز گلان کرد
 گلم واچیدو خوابم را زیان کرد
 باغبان دید که مو گل دوست دیرم
 هزاران خار برگل پاسبان کرد

۸

خودایه، گه‌ردنی گه‌ردون بیی ورد
 که روله‌ی ئه‌م جیهانه‌ی هه‌ر هه‌موو برد
 یه‌کی نالی فلان که‌س زیندوو بووه
 هه‌موو ئیژن: فلان کوری فلان مرد

اله‌ی گردن گردون شود خرد
 که فرزند جهان را جملگی برد
 یکی نایه‌ فلانی زنده‌ وایی
 همی گویند فلان بن فلان مرد

۹

نەسەر پۇنراوۋە بۇ مەن خۇ، نە سامان
پەرىشانم، كە پۇنراوم پەرىشان
پەرىشان دل، ھەموويان چوونە بن گل
ئەمىيان ھەر لە خۇلى وانە پۇنان

مرا نەسر نە سامان آفريدند
پىرىشانم پىرىشان آفريدند
پىرىشان خاطران رفتند درخاك
مرا از خاك ايشان آفريدند

۱۰

گولالەى سەر كۆسارانم ئەتۆى يار
وئەنە وشەى دەم جۇبارانم ئەتۆى يار
گولالەى كىوو شاخان ھەفتەيى بوون
ئومىدى پۇزگارانم ئەتۆى يار!

الاء كوھسارانم تەيى يار
بنفشە جوكنارانم تەيى يار
الاء كوھساران ھفتەيى بى
أميد روزگارانم تەيى يار!

۱۱

منیك سەرلە بیا بانم شەوو پوژ
ئەسربارینە چاوانم شەوو پوژ
نەتام لییه، نە دەردیش جیم دەهیللی
تەنی دزانم بەگریانم شەوو پوژ

موکە سر در بیا بونم شوو روز
سرشك از دیده بارونم شوو روز
نەتب دیرم نە جایم میکند درد
همیدونم که نالونم شوو روز!

۱۲

بە ئاخیک گوممەزی والا بسوژم
هەموو گەردوون سەراتاپا بسوژم
دەسووتیم گەر تو کاری من نەسازی
دەفەرمووی چی؟ دەسازی یا.. بسوژم

بأهی گنبد خضرا بسوجم..
فلک را جمله سرتاپا بسوجم
بسوجم ار نە کارم را بساجی
چه فرمایی بساجی یا بسوجم

۱۳

من ئەو پەندەم كە پىم يىژن قەلەندەر
 نە خانووم هەس نە كەلپەل هەس نە لەنگەر
 بە دەورى كووچە تا رۆژگار ئە سوورپىم
 كە شەو دادى بە خشتاندا دەنىم سەر!

مو آن رندم كە نامم بى قلندر
 نە خوان دىرم نە مان دىرم نە لنگر
 چو روز آيه بگر دم گرد كوويت
 چو شو آيه بخشتان وانهم سر

۱۴

جريتبان بووم ئەمن رۆشتم لە بۆ راو
 كە تيرى دا لە بالم دەستى رەشباو
 بەبى ئاگا مە چۆ بۆ چەشمە ساران!
 لەبى ئاگا دەدەن تيرى لە ناكاو..

جره بازى بدم رفتم بنخچير
 سیه دستى زده بر بال مو تير
 بوره غافل مچر در چشمه ساران
 هر آن غافل چره غافل خوره تير

ئەتۆ سینگ ياسەمەن، لىۋ شەكرە خاۋى
 من ئەوتەن ئاگرىنەم چاۋ بە ئاۋى!
 لەۋەى ترست ھەيە بىيىتە ھەمىزم
 بە ئاگرىۋ، بەئاۋ شەكرت دەتاۋى

تۈيى لو شكرىن و ياسمىنبر
 موآن تن آدرىنم دىدگان تر
 از آن ترسى در آغوشم بيایى
 كز آذر سىم گدازه ز آب شكر

ئەنالْم شەۋ، شەۋى شەۋگىر ئەنالْم
 لە دەستى يارى بى تەگبىر ئەنالْم!
 گەھى ھەر ۋەك پلنگى تىر خواردوۋ
 گەھى ۋەك شىرى ناۋ زنجىر ئەنالْم

شۈى نالم شۈى شوگىر نالم
 زدست يار بى تدبىر نالم
 گەھى ھمچون پلنگ تىر خورده
 گەھى چون شىر در زنجىر نالم

۱۷

دَلَّو چوونى، دَلَّو چوونى، دَلَّو چوون
هه موو خوونى، هه موو خوونى، هه موو خوون
له بهر له يلايه كى سهركولمه زيوين!
وهكوو مهجنونى، وهك مهجنونى.. مهجنون

دلا چونى دلا چونى دلا چون
همه خونى همه خونى همه خون
زبهر لىلى سيمين عذارى
چو مجنونى چو مجنونى چو مجنون

۱۸

خه مى دهر دم له عهتتارى بپرسه
درېژى شوه له بيمارى بپرسه!
هه موو خه لكى له چو نيتيم ده پرسن
كه تو گيان و دلى، جارى بپرسه

غم درد مواز عطار ميپرس
درازی شواز بيمار ميپرس
خلاق جملگى احوال پرسند!
ته كه جان و دلى يكبار ميپرس

۱۹

شهو ی تاریکه گورگ میگهل دهکهن کیش!
دوو زولفی خوت همایه ل کهو وهره پیش
له سووچی لیوته وه ماچی بهمن به..
ببیژه، هه رله پئی خوا، دام به دهرویش

شو تار است و گرگان میزنن میش
دو زولفونت حمایل کن بوره پیش
از آن کنج لبت بوسی بموده..
بگوراه خدا دادم بدرویش!

۲۰

خوداوه نندا، که بیزارم لهدس دل
شهو و پوژان له ئازارم لهدس دل
ئه وه ند گریام له ناله م تهنگه دل، تهنگ
بسینه ی لیم که بیزارم لهدس دل

خوداوندنا مو بیزارم ازین دل
شو و روزان در آزارم ازین دل
زیس نالیدم از نالیدنم تنگ
زمو بستان که بیزارم ازین دل

۲۱

گولئی، خوّم پئی ببهخشم پیچ و تاوی
بهئاوی چاوهکانم دامبئی ئاوی
به دهروازهی خودایی کهی پهوایه
گولئی من، بوکھسی دی بی گوللاوی

گلی که خوم بدادم پیچ و تابش
بآب دیدگانم دادم آبش!
بدرگاه الهی کی روا بو
گل از مو دیگری گیره گلابش

۲۲

خوژی بهو پوژده وا گوپم دهبئی تنگ
سهرینگای سهرمه من خشت و گل و سهنگ
پووهو قیبله ن دوو پیّم، گیان له بیابان
تھنم وهک مارو مووران هه دهکا جهنگ

خوش آنروزی که قبرم میگیره تنگ
ببالین سرم خشت و گل و سنگ..
دو پا در قبله و جان در بیابان
تنم با مارو موران میکره جنگ

۲۳

دلّو دهنگم، دلّو دهنگم.. دلّو دهنگ!
که شوو شهی ئابرووم کیشایه سهرسهنگ
هه موو ئیژن به من بی ناو و نهنگی
که سی فیندار دبی: چش ناو و چش نهنگ

دلا دنگم دلا دنگم دلا دنگ
زدستم شیشهء ناموس برسنگ
همه واژن بمو بی نام و ننگی
کسی که عاشقه چش نام و چش ننگ

۲۴

دلّیکم ههس دلّی دیوانه وو دهنگ
نزانم من که ناوم چاکه یا نهنگ!
له ئەم دیوانه ییمه پوژئی دهردیم
به داوینی سپیی دلّبه دهنم چهنگ

دلی دیرم دلی دیوانه و دنگ
نزونم موکه دیرم نام یا ننگ
از این دیوانگی روزی برآیم
که در دامان دلّبه برزنم چنگ

۲۵

وهی لهو پوژهی له گوړپکم دهنین تهنگ
دهپژنه سه سهرم خاک و گل و سهنگ
نه پیم ئهویانه، پیی هه لبیم له ماران
نه دهست ئهویانه وهل موور پیی بکه م جهنگ

وای آنروزی که در گورم کرن تنگ
وریژن برسرم خاک و خس و سنگ
نه پای آنکه از ماران گریزم
نه دهست آنکه با موران کنم جنگ

۲۶

مه گهر شیرو پلنگی ئهی دل ئهی دل
له گه لما هر له جهنگی ئهی دل ئهی دل
دهسم برپوا ئه گهر، خوینت دهپژم
ببینم دا، چ رهنگی، ئهی دل ئهی دل

مگر شیرو پلنگی ایدل ایدل
بمو دایم بجنگی ایدل ایدل
اگر دستم رسد خونت بریجم
بویتم تا چه رنگی ایدل ایدل

۲۷

خودایه داد لهدس دلّ، داد لهدس دلّ
که یهکدهم من نهبوومه شاد لهدس دلّ
سبهیننیّ دادخوازن دادبپرسن
دهکهه من سهه هزاران داد لهدس دلّ

خدایا داد ازین دل داد ازین دل
که یکدم مو نگشتم شاد ازین دل
چو فردا داد خواهون داد خواهند
بگویم صد هزارون داد ازین دل

۲۸

ئهزم ئه وئاگرین بالندهیهی گهر
له یهک دهم بالّ، دهسوتیّ گیّتی یهکسهه
بکیّشی وینهکیّش نهقشم له دیوار!
دهسوتینم جیهان، کارایه پهیکهه

منم ان اجرین مرغی که فی الحال
بسوجم عالمی گر برزنم بال
مصور گر کشد نقشم بدیوار
بسوجم عالم از تأثیر تمثال

۲۹

خودایه، پروبکه مه کوئی پروبکه مه کوئی
منی بی دست و پیمه، پروبکه مه کوئی
هه موو ده چنه ده ری من دیمه لای تو
ئه تو گهر بچیه ده من پروبکه مه کوئی؟

الهی واکیشم، واکیشم
موکه بیدست و پایم واکیشم
همه از در برونند واتو آیم
ته از در گر برونی واکیشم؟

۳۰

له بوئی زولفی تهیه دلچونم ئه ی گول
له پهنگی پرویی تو دلخونم ئه ی گول
منی دلدار، له قینت بی سره وتم
تو وهك له یلاو ئه من مه جنونم ئه ی گول

زیوی زلف تو مفتونم ای گل
زرنگ روی تو دلخونم ای گل
من عاشق ز عشقت بیقرارم!
تو چون لیلی و من مجنونم ای گل

۳۱

من ئەو ئىش دىتووم، بى خانومانم
من ئەو بەش دەردەمە، وا سەختە گيانم
منى بابردەلە دركى بىابان
كە بايەك دى، لەپىشيا من دەوانم

موآن آزردهء بى خانمانم
موآن محنت نصيب سخت جانم
موآن سرگشته خارم در بىابون
كە هر بادی وزد پيشش دوانم

۳۲

وهرن سووته دلان تائەم بنالين
ژ دەستى يارى بى پەروا بنالين
بچين وهل بولبولى شەيدا لە گولشەن
ئەگەر بولبول نەنالى.. ئەم بنالين

بوره سووته دلان تا ما بناليم
زدست يار بى پروا بناليم
بشيم با بلبل شيدا بگلشن
اگر بلبل ننالە.. ما بناليم

۳۳

من ئەو بەحرەم لە جاما هاتمە گوڤرئ
وہکوو نوقتہ لە پیتا هاتمە گوڤرئ
بہہر ئەلفئ ئەلف قەددئ پەیاپہ
ئەلف قەددم لە ئەلفا هاتمە گوڤرئ

مو آن بحرەم کہ در ظرف آمدستم
چو نقطہ بر سر حرف آمدستم
بہر ألفی الف قدی بر آیہ
ألف قدم کہ در ألف آمدستم

۳۴

بچم ئیژم، لە گیتیمان بہ دەرچم
بچم لەو چین و ماچینہ دورتر چم
لەبو دلداری پەیا میکم هەناردووہ
کہ گەر دووری خوہشہ، من دورتر چم

بشم واشم ازین عالم بدرشم
بشم ازچین و ماچین دورترشم
بر دلداری پیغامی فرستم!
کہ گر دوری خوہشہ من دورترشم

۳۵

بى تۆگۈلشەن چوزىندانە لەچاوم
گۈلستان ئاگرستانە لەچاوم!
بەبى تۆ ژين و ئارامى و تەمەن گىشت
ھەموو خەونى پەريشانە لەچاوم

بى تە گلشن چە زىندانە بچشم
گلستان آذرستانە بچشم!
بى تە آرام و عمر و زندگانى
ھمە خواب پريشانە بچشم

۳۶

سەرىنم بى تۆ پەشمارە لەچاوم
بى تۆ پۇژان شەوى تارە لەچاوم
بى تۆ، كەى بچمە سەيرانى گۈلستان
گۈلستان سەربەسەر خارە لەچاوم

بى تە بالين سىە مارە بچشم
بى تە روزان شو تارە بچشم
بى تە ھەرگە شوم سىر گلستان
گلستان سربسەر خارە بچشم

۳۷

خۆزى بهو ساته دیدارت ده بینم
که مهندى عه نبه رین تارت ده بینم
دلى من کامه رانیى قهت نه بینى
مه گهر کاتیک که رو خسارت ده بینم

خوش آن ساعت که دیدارت تووینم
کمند عنبرین تارت تووینم
نوینه خرمی هرگز دل مو
مگر آندم که رخسارت تووینم

۳۸

په ریشان کار و حالم، چۆن نه نالم
شکاوه په رو بالم، چۆن نه نالم
ده لاین هه مموو: فلانى.. ناله کهم که
تۆ دیتته ناو خه یالم، چۆن نه نالم

مو که افسرده حالم چون نالم
شکسته پرو بالم چون نالم
همه گوین فلانى ناله کم کن
ته آبی در خیالم چون نالم

۳۹

وهره تاوئى بنالين و بسوژين
له بهر وهى هه رتكانمان ره شه پوژين
تو بولبول: (حاشا ليللا) گهر له من چى
له دهر دو غه م پتر نه مبوو ته مهن، ژين

بوره يكدم بناليم و بسوجيم
از آن روى كه هردو تيره روجيم
ته بلبل، حاشا لله مثل موني!
نبو جز دردو غم يك عمر روجيم

۴۰

دلم پير دهر دو نالينه، چ بيژم؟
دهموچاو گهر دو خوئينه چ بيژم
به ناو هه فتاو دوو ميلله تدا گه پراوم
به سهه ريبازگه گالينه چ بيژم!؟

دلم دردين و نالين چه واجم
رخم گردين و خاكين چه واجم
بگرديدم به فتادو دو ملت!
بصد مذهب منادين چه واجم

٤١

هه موو دنيا تزي گهرده چ بيژم
چو من دليان تهزي دهرده چ بيژم
گو ليکم چاند له داوينيكي نه لوند
له بهختي من نه ویش زهرده چ بيژم

همه عالم پراز گرده چه و اجم؟
چو مو دلها پراز درده چه و اجم
سنبل کشتهء بيم دامان الوند
اونم از طالعم زرده چ و اجم

٤٢

نه زيزان ئيمه گيروده ي دوو دهردين
يه كي بهد شيويه ي و يه ك تاكه مهردين
به شي ئيمه نه بوو دا تو ببينين!
جوانيتمان نه دي جاريك و مردين..

نه زيزان ما گرفتار دو درديم
يكي بد نقشي و ديگر كه فرديم
نصيبي ما نبو كه ما ته وينيم
جمالت يك نظر نادیده مرديم

۴۳

شەوان يەك يەك من ئەزمىرى ستىرم
دەبىتتە نىووشەو گویت لى دەدىرم
لەدوای نىووشەواندا بەتەنى بم
بە چاودا توفى ئەسریناودەنىرم

شوان استارگان يك يك شمارم
بوه نيمه شوان گوش واته دارم
پس از نيمه شوان كه تهنيايى
بوران اشك از دیده ببارم!

۴۴

گولستان جى تووه ئەى نازەنىم
منيش كولخەن، لەناو مشكى نشينم
چ گولشەن بى، چ كولخەن بى چ سارا
ئەگەر چاوى هەلەينم تو دەبينم

گلستان جای توای نازنینم
مودر گلخن بخاکستر نشینم
چه در گلشن چه در گلخن چه صحرا
چو دیده واکرم جز تو نوینم

٤٥

خه می گیتیت هه موو کردووته بارم
مه گهر من (لۆك)ی مهستی سه رقه تارم
منت هه وسار کرو دا دهستی ناکهس
هه موو ده م بار ده که ی باری له بارم

غم عالم همه کردی ببارم
مگر مولوک مست سر قطارم
مه ارم کردی و دادی بناکس
فنزودی هر زمان باری ببارم

٤٦

له چاوان، وهره جه یحوونی دروست کهین
وهره له یلاوو مه جنوونی دروست کهین
فه رهیدوونی عزیز پوویی له دهسمان
وهره با سه ره له نوی فه رهیدوونی دروست کهین

بوره کز دیده جیحونی بسازیم
بوره لیلی و مجنونی بسازم
فریدون عزیز از دست مورفت
بوره از نو فریدونی بسازیم

۴۷

كەمن دوورم له تۆزوننار دەبەستم
ئەگەر من پیکەنم جووم، بتپەرستم
له پاش گوفت و بەلینت ئەی دلارام
بەلین و گوفتی دی نابیی مەبەستم

موکه دوراز توام زنار بندم
یهود و بت پرستم گر بخندم!
پس از عهد و وفایت ای دلارام
دگر عهد و وفا باکس نبندم..

۴۸

له دەستم دیس که کیشاوتە تۆ داوان
له کردارت نەبی یەك جو پەشیمان!
دەچم ئیدی بۆ داوینیک دەبەم دەست
لهوی تاکو بگا کارم بە سامان..

زدست موکشیدی باز دامان
زکردارت نبی يك جو پشیمان
روم آخر بدامانی زنم دست
که تا ازوی رسد کارم بسامان

په‌شیمانم په‌شیمانم په‌شیمان
 په‌یاکه‌م کاروانی بۆ وه‌چوونمان
 له‌بۆ‌که‌س مانی نابیی ئەم جیهانه
 له‌هیچه‌کۆله‌باری باره‌لیمان

پشیمانم پشیمانم پشیمان
 کاروانی بوینم تا بشیمان
 کهن دنیا بهیچ کسی نمانده
 بهرزه‌کوله‌باری میکشیمان

وه‌کوویوسف ئەگەر بمنینه‌زیندان
 بنا‌لینم له‌غه‌م وه‌ک دهرمه‌ندان
 ئەگەر سه‌ر باخه‌وان لیم بن به‌دوژمن
 هه‌میشه، دیمه‌گولزاری توخه‌ندان

برندم هم‌چو یوسف گر بزندان
 ویا نالم زغم چون مستمندان
 اگر صد باغبان خصمی نماید!
 مدام آیم بگلزار تو خندان

۵۱

من ئەو چەرموو ھەلۆیەم سینه ھاسان
لەو ھەرگامە ترۆپکی بەرزی کێوان!
ھەموو تیغی ھەسان تیژی دەکاتن
من ئەو تیغەم ھەسانی کردوو ھەزدان

موآن اسپیدە بازم سینه سوهان
چراگاہ موبی سربشن کوهان
ھمە تیغی بسوهان میکرن تیز
موآن تیغم کە یزدان کردە سوهان

۵۲

لە دەردی تو دلم ھەروا خەمینە
سەرینم خستە، رایەخ سەرزەمینە
ئەو ھم تاوانە من .. تو دوستمی و بەس
کە دوستانان ھەموویان ھەر وہ نینە

دلم از درد تە دایم غمینە
ببالین خستم و بستر زمینە
ھمین جرمم کە مو تە دوست دیرم
نە ھرکس دوست دیرە حالش اینە

۵۳

دَلْم مهیلی گول و باغی ئەتۆی هەس
سەراسەر سینگی من داغی ئەتۆی هەس
دەرپۆمە لالەزاران دَل بکەم شاد
دەبینم لالەکەش داغی ئەتۆی هەس

دلم میل گل باغ تە دیرە!
سراسر سینە ام داغ تە دیرە
بشم آلالەزاران دل کەرم شاد
دیم آلالە هم داغ تە دیرە

۵۴

لەگیاندا داری خەم کردوویە پێشە
لەبەر دەرگای خودا دەگریم هەمیشە
ئەزیزان نرخێ یەکدیتان بزانی
ئەجەل کەقەرە و مرو شوبها.. وە شیشە

درخت غم بجانم کردە ریشە
بدرگاہ خدا نالم هەمیشە!
عزیزون قدر یکدیگر بدونید
اجل سنگست و آدم مثل شیشە

۵۵

دوو چاوانت پيالآهه پرله مهه بوو
دوو زولفانت خهراجى مولكى رپه بوو
به ليني توهر ئه مرؤ نا سبه بوو
نزانم من سبه ينيكهه تو كه بوو

دو چشمونت پيالاهه پرزمى به
دو زلفونت خراج ملك رى به
همى وعده كرى امروزو فردا
نزونم مو كه فرداى تو كى به

۵۶

من ئه و چه رموو هه لويهه م هه مه دانى
له سهه كيو دا هه مه لانهه نيهانى
به بالى خو م ده فرم كيو ان و كيو ان
به چنگى خو م ده كه م نيچيره وانى!

مو ان اسپيده بازم همدانى
لانه دركوه دارم در نيهانى
ببال خود پر م كوهان بكوهان
بچنگ خود كرم نخچيربانى

جيهان خون و مروی تیدا میوانه
 گولی ئەمرو، سبهینیکه خهزانه
 سیا چالیکى كۆنه و پىی دهلین گۆر
 دهبیژن ئا ئەمیشت خان و مانه!

دنیا خون بی و مردم میهمان بی
 امروز لاله بی و فردا خزان بی
 سیه چالی کهن نامش نهن گور
 موواجن که اینت خانمان بی!

خودا بکهه ئەهى فهلهك وهك من زهبوون بی
 دلت ههه وهك دلم خنكاوى خوون بی
 ئەگهه بمبىنى بی خهه تاكه ساتیک
 دهزانم سوور، دهبی تو سهرنگون بی..

الهی ای فلك چون موزبون شی
 دلت همچون دل مو غرق خون شی
 اگر يك لحظه ام بی غم ببینى
 یقین زونم کزین غم سرنگون شی

۵۹

دهمانی لاله زاران ههفته ییکه
که وهرزی نهویه هاران ههفته ییکه
نزیکی یاری گیانی دهسکه ویکه
نزیکی پووی یاران ههفته ییکه

زمان لاله زارون ههفته یی بی
که فصل نوبهارون ههفته یی بی
غنیمت دون وصال یار جانی
که وصل روی یارون ههفته یی بی

۶۰

نیگاری تازه هه لچووی من له کوئی تو
به چاوی سورمه پیزبووی من له کوئی تو
هه ناسه ی وا گه یشته سینه (تاهیر)
دهمی مهرگ، دلپه رستووی من له کوئی تو

نیگاری تازه خیز مو کجایی
بچشان سرمه ریز مو کجایی
نفس بر سینه طاهر رسیده
دم مردن عزیز مو کجایی

۶۱

ههتاو لهو تیشکی پرویهت شهرمه زاره
له ئهبرۆت مانگی نوئی پر ئیش و زاره
له شارو کیوو و سارا، کی ده بینم!
به په سنت گهرمه زاری دل، به کاره

خوراز خورشید رویت شرم دارد
مه نوزاب رویت آزم دارد
بشهر و کوه و صحرا هر که وینم
زبان دل بوصفت گرم دارد

۶۲

چه مم دهردی چه مانته بو خو بینئ
نه کو دهردی به چاوانتا بمینئ
بهیستم یاره کی نویت گرتوه بو خو
ئه گهر گویم بیستبیتی، چا و نه بینئ

دو چشمم درد چشمون تو چیناد
نوا دهردی بچشمونت نشیناد
شنیدم رفتی و یاری گرفتی
اگر گوشم شنو چشمم نویناد

۶۳

نه دوستیکی ههیه گهردوون نه هاودهس
به خوینرپژی بهزهی نایی به هیچ کهس
همیشه، کارو پیشه‌ی هر وه‌هایه
دهکا فووله چرای هه‌ریانه‌یه‌ک ههس

فلك نه همسری دارد نه هم كف
بخونریزی کسی اصلا نگفت أف
همیشه شیوه و کارش همینه..
چراغ دودمانی را کند پف!

۶۴

به پرووی مانگت ئه‌ری ئه‌ی مانگی دهو چوار
به سه‌روی قه‌ددت ئه‌ی رازاوه په‌فتار
ته‌نی خولیا‌ی ئه‌وینتم وا له دلدا..
به هیچ کهس بی‌جگه تو، نه‌مبوو سه‌روکار

بروی ماهت ای ماه دهو چار
بسرو قدت ای زیبنده رفتار
بجز عشقت خیالی در دلم نی
به دیاری نبوجز ته سه‌روکار

٦٥

دَلُو هه‌رگیز نه‌ترسی له پِیگه‌ی دوور
دَلُو هه‌رگیز نه‌ترسی له گَلکوو کوور
دَلُو هه‌رگیز نه‌ترسی له و ده‌مانه‌ی
ده‌بیته بنکه‌یی مار، لانه‌یی موور

دلا اصلا نـتـرـسی از ره دور
دلا اصلا نـتـرـسی از ته گور
دلا اصلا نـتـرـسی که روزی
شوی بنگاه مارو لانه‌ی مور

٦٦

هه‌لێکوو لێن به خه‌نجه‌ر چاوه‌کانم
بسووتی نین به ئاگر ئیسکه‌کانم
له‌بان نینوکی من نه‌ی ورد و خاش که‌ن
دَلَم ناگرم له‌یاری میهره‌بانم

بخنجرگر درآرن دیده‌گونم
بآتیش گـر بسوزن استخونم
اگر بر ناخنونم نی بکوین
نگیرم دل زیار میهریونم!

۶۷

من ئەو پەندەم كە ياخى بوونە پيشەم
بە دەستى جام، بە دەستى ديكە شيشەم
بىرۆگەر بىگوناھى تۆ. پەرى بە
لە ھەووا ئادەمن من، بىخ و پيشەم

مو آن رندم كە عصيان پيشە دىرم
بدستى جام و دستى شيشە دىرم
اگر تو بىگوناھى رو ملك شو
مواز ھووا آدم ريشە دىرم

۶۸

بى تو گولشەن لە چاوم دەبته كولخەن
بە تۆوھ كولخەنم لا دەبته گولشەن!
گولم تۆى گولبنم تۆى گولشەنم تۆ
بەتۆ، مردوو كە گيانى دیتەوھ تەن

بى تە گلشن بچشم گلخن آیو
واتە گلخن بچشم گلشن آیو
گلم تە گلبنم تە گلشنم تە
كە باتە مردەرا جان برتن آیو

٦٩

منی یارم ئەوینداری نەزانئ
منی دەردم که سووکباری نەزانئ
هەر ئیژن یاری تۆ تارمایی خەونە
چەوا خەونە؟! که بیداری نەزانئ

مو که یارم سیریاری نەدارد
مو که دردم سبکباری نەدارد
هەنو واجن که یارت خواب نازە
چنو خوابە که بیداری نەدارد

٧٠

چ خۆش بوو خۆشەویستی لە دووسەر بی
که قیننی یەکسەریمان دەردی سەر بی
ئەگەر مەجنون دلی هەلچووی هەبیتن
دلی لەیلا گەر مەتر بی.. بەتەر بی!

چە خۆش بی مهربانی هردوسر بی
که یکسر مهربانی دردسر بی!
اگر مجنون دل شوریده‌یی داشت
دل لیلی از آن شوریده‌تر بی

۷۱

ئەزیزان! لە خەم و دەردی جودایی
لەچاوانم نەماوە پۆشنایی!
گرفتارم بە داوی ناموویی و دەرد
نەیار و هاو دەمی، نەش ئاشنایی

عزیزون از غم و درد جدایی
بچشمونم نمانده روشنایی
گرفتارم بدمام غربت و درد
نەیار و هەمدەمی نە آشنایی!

۷۲

بەشی هیچ کەس نەبێ دەردی دلی من
کە زۆر زۆرن خەمی بیبەر چلی من
کەسی ئاگا لە دەرد و لە خەمی من
گرفتی هەس وەکو گیر و کولی من!

نەصیب کس نەبێ دەرد دل مو
کە بیسارە غم بیحاصل مو
کسی بو از غم و دردم خبردار
کە دارە مشکلی چون مشکل مو

۷۳

تو پوژئی بی که چاوانت ببینم
گول و سونبول له دیدت بچنم.. بینم
به سال و مانگ به رامبه ر من بنیشه
که تا شیوهت ببینم، نازه نینم!

بوره روزی که دیدار ته وینم
گل و سنبل بدیدار ته چینم!
بوره بنشین برم سالان و ماهان
که تا سیرت بوینم نازنینم

۷۴

دورپی ئەسرم به داوان برژی چاکه
خویناوی دل له چاوان برژی چاکه
بهیهك پیت ئەسته مت بو بهنده نالیم
سته م، باسی.. که په نهان برژی چاکه..

در اشکم بدمان ریته اولی
خون دلم ز چشمان ریته اولی
بکس حرفی ز جور و نواجم
که حرف جور پنهان ریته اولی

فەرھەنگۆك

ئەژمىرى ستىرە: ئەستىرە ژمىر، كەسىك ئەستىرە بژمىرى.

ئەلۈند: چىياھكى بەناوبانگى خۇراواى ئىرانە.

ئەم: ئىمە.

ئىخە: يەخە.

ئىژن: يىژن، دەللىن، دىبىژن.

بىيژە: بلى، بىژە.

بىسۇژىن: بىسۇوتىين.

بىسېنەى: وەرگەر، وەرېگرە، بىستېنە.

بىنۆرم: بىنوارم، بىروانم، سەير بىكەم، تەماشىا بىكەم.

بىنىشە: دانىشە، رۇنىشە، رونى.

بەتەر: بەدتر، خراپتر، خراتر.

بەمن بە: بەمن بەدە، بىدە بەمن.

بەوان: بە ئەوانە، بەوانە. (بەوان خۇزگەم: خۇزگەم بەوان).

بىمار: لەش بەبار، نەخۇش.

بىنم: بىنم، بەنم.

بى پەروا: بى ترس، بى ئەوھى گوى بە ھىچ بەدى.

بى وەى: بى ئەوھى.

پىچ و تاو: ئەندىشە، پەشۇكان.

تار: تارىك (شەوى تار)، تالەمووى پىچ و زولف، ژى ئامرازە مۇسىقىيە ژىدارەكان.

تار: تان (تان و پۆ)

تاكە مەرد: كەسىكى تەنيا، تاكە كەس، مېردى تەنيا.

تۇى: تەژى، پى.

تۇف: كرىۋەو باپىچ.

تە: تو، تۆ، ئەتو.
 تەژى: تژى، پى.
 تەن: لەش.
 تەنى: تەنيا.
 جىرىدبازى: جىرىتىن، پىشپىكىنى سوارچاكى، گەمەى جلىت يان جىرىت كە سووكەلە
 دارىك بووه سوارچاكان لە مەيداندا بەيەكديياندا دەدا.
 جۆبار: جۆگەى ئاوى زل.
 جەيحوون: ناوى رووبارىكە لە توركىستانى ئاسيا، ھاوتەرىبى رووبارى سەيحوون -
 ە كە ھەردوو كيان دەپژىنە دەرياچەى ئارال.
 چ بىژم: چى بلىم، بلىم چى.
 چش: وتەيەكە بە واتەى: دەبا نەبى... دەست لى ھەلگرتن.
 چو: چون، ەك.
 چەشمەسار: شوپىنىكى فرە ئا و فرە كانى.
 چەوا: چۆن.
 حەمايەل: ھەرچى راست و چەپ دەمل كرى و شوربىتەوھ.. لىرە بەواتاى بەستن و
 ھەلگرتنەوھى زولفە بو سەرەوھ.
 خار: دىك.
 خانومان: شوخ و شەنگ، جوان و دلگىر، لىرە: كەس و كەلوپەلى ناو مال، مال و
 شتومەكى ناو مال.
 خاوەن: خوداوەند، خودان، خودا.
 خوون: خوین، خىن.
 خوەش: خوۆش.
 خوۆزى: خوۆزىا، خوۆزگە، برىا.
 خوۆلین: لە خوۆل دروستكراو، خوۆلى زۆر لى نىشتوو.
 خەروان: خەرار، خەربار، كەربار، كىشىكە بەرامبەر سى سەد كىلو.
 خەمىن: مەينەتبار، دلتەنگ.
 خەندان: دەم بە پىكەنن، كامەران.
 دا: تا، تاكو.

داد: هاوار، حوكمى رهوا.
 دامان: داوین، دامهن.
 دبی: دبیژئ، دهبیژئ، دهلی.
 دلچوون: دل تى چوون، ههز لی کردن، ههژئ کرن.
 دلخوون: دلخوین.
 دهدهم چهنگ: چنگی لی گیر دهکهه (له داوینی دهدهم چهنگ: داوینی دهگرم).
 دهردمه‌ند: دهرده‌دار.
 دهردین: دهرده‌دار، دهردمه‌ند.
 دهژنه‌فی: دهبیی، گوئی لی دهبی، دهبیستی.
 دهردیم: دهرده‌چم، رزگار دهیم، ئازاد دهیم.
 دهروازه: دهرگای گه‌وره.
 دهسکه‌ویکه: دهسکه‌وتیکه.
 دهنا: ئه‌گه‌رنا، ئه‌گینا.
 دهنگ: دهبه‌نگ، گیز.
 دهوان: چوست، چالاک.
 دیس: دیسان، دیسانه‌وه.
 پوژگار: به پوژ تا شه‌و.
 پوژراو: دروستکراو، ئه‌فرینراو.
 په‌شمار: ماری په‌ش.
 په‌شه‌پوژ: پوژی په‌ش.
 په‌ند: پیاوی زور پیاو، میرخاس.
 زار: کزو لاوان، په‌ریشان و لی قه‌وماو، دهنگی گریان.
 زوننار: پشتینی تایبه‌ت به پیاوه ئایینییه دیانه‌کان.
 زه‌بوون: کزو لاوان، بیچاره‌و هه‌ژار.
 سارا: بیابان.
 سامان: پله‌و پایه.
 سره‌وتن: ئارام گرتن.
 سونبول(سنبل): گولیکه‌گه‌لا گولی و وردی شینه.

سووتە دىلان: دىلسووتىوان.

سەد پىياز بانگە يەككىنە: سەد جۇرە پىياز ھەر كەسە ھەر بۇ خۇي بانگەشە دەكەن.

سەربەسەر: سەرتاسەر، سەراتاپا.

سەرقەتار: سەركاروان، سەر قافلە.

سەرنگوون: ژىرو ژوور، سەرنگووم.

سەرىنگا: سەرىن، بالىف.

سەنگ: بەرد.

سەنگستان: زەوىي رەقەن و بەردەلان.

سەنگىن: گران، قورس.

سەوزە: گەنمپەنگ (رەنگى مرۇف)، ئەسەمەر.

سىادەست: دەست رەش.

شكەستىن: شكان (نەشكەست: نەشكا).

شەوانە: بەشەو، ھەموو شەوئىك.

شەيدا: دىوانەى عەشق، دىنى ئەقىن.

عەتتار: فرۇشيارى بۇنى خۇش و داوو دەرمان، فرۇشيارى بەھارات و بۇو بەرامە.

عەنبەرىن: عەمبەر، ماكىكى بۇنخۇشى رەشە، لە ورگى جۇرە ماسىيەك پەيدا دەبى.

عەنبەرىن: كەسەك بۇنى عەنبەرى لىوھ بى، يان لە عەنبەر دروست كرا بى.

فەرەيدوون: ناوى شاىەكى كۆنە، بەھىزى لەش و زانستى نۆژدارى و فەلسەفەو

ئەستېرە ناسى ناسراوہ.

فەلەك: گەردوون، پۇژگار.

فەيغان: نالە، ھاوار، فرىاد.

فەين: ئەوين، ئەقىن، فەيان، خۇشەويستى، دىلدارى.

قسان: قسە، دوان، ئاخاوتىن.

قەلەندەر: ھەزار، بەلەنگان، دەرۆيش، عەبدال، بەستەزمان و بى زىان.

كر: كرد.

كولخەن: كولخان، توونى ھەمام.

كووچە: گەرەك، كۆلانى تەنگەبەر.

كۆسار: چىاي زۆر، ناوچيا.

كەڭ: بەرد.
 كەلپەل: جلك، جلو بەرگ، شتومەك، شپەوپرەى ناو مال، خرت و پرت.
 كەمەند: كەمەن، پەتى دريژ بۇ گرتنەو و بەستنى پاكردوو، پەتى سەربە ئالقەى
 فرەوان.
 كەمىن: بۆسە.
 گولبن: بنەگول.
 گویديژ: گوگىر.
 گەردىن: لە گەرد دروستكراو، گەردى زۆر لى نىشتوو.
 گىتى: جىهان، دنيا.
 لوك: جۆرە خوشترىكى بەھىزى ناو كاروانە.
 لەبەر وەى: لەبەر ئەوەى.
 لەمن چى: لەمن بچى، لەمن بكەى.
 لەنگەن: خوگرتن و راويستان لەسەر شوينى بارىك و بەرز. لىرە: ستارگرتن و
 بەرگەگرتن و ئارامى - يە.
 مشكى: خۆلەميش، خۆلەكەو، بوول.
 موور: جانەوەرى ورد، مېروو، مېروولە.
 مەجنون: قەيسى كوپى مولەو وەح - ى ئەويندارى (لەيلا) ئاموزاى.
 نزانم: نازانم.
 نەنگ: شوورەيى، خەوش.
 نىگادار: نىگادىر، چاودىر.
 نىچىر: نىچىر، ئەوەى بەپا و دەگىرى، پاووشكار.
 وان: ئەوان.
 وانە: ئەوانە.
 وەچوون: چوونەو.
 وەل: لەگەل، لىل.
 ھە: ھەر.
 ھەرتك: ھەردووك (ھەرتكانمان: ھەردووكمان).
 ھەس: ھەيە (پىچەوانەى نىيە).

ههسان: بهردهسان.

ههمین: ئامین، ههمین، باووش.

ههوسار: رهشمه، پهتی بهستن و راکیشانی مالات. (منت ههوسار کر و دا دهستی

ناکەس: منت رهشمه کردو داتمه دهستی ناکهسان).

ياسهمن: ياسهمن، داردهوهنيکه له سه ره به هاردا گولي سپي، يان بنهوشي زور

بوئوخوش دهکا.. ليژه: مه بهست له تهني سپي وهك زيوي گوله سپيه كه ي

ياسه منه.

يانه: خانه، خانوو، مال.

يووسف: چه زهتي يووسف - ي پيامبهری كورپی يه عقووبی پيامبهره كه به جوانی

و داوینپاکی و لیكدانه وهی خهون به ناوبانگه.. بههوی داوینپاکییه وه ماویه کی

دووور و دريژ تووشی بهنديخانه بووه.

بيژن: دهلین، دهبيژن.

